

קונטרס

מכתב תוכחה

לרבני העדה החרדית בירושלים עיה"ק

חלקה **אור הזוהר 490 * כסלו תשע"ד**

מפעל הזוהר העולמי

בנישאות כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911

גדולי הצדיקים ואומרים ללמוד זוהר הקדוש

מפעל הזוהר העולמי

געלט! אדרבה, אויב דו קענסט מתקן זיין וואָלט געווען אַ דבר גדול.

וע"ז באעה"ח ליל ד' פ' ויחי ט'
לחודש שבת תשנ"א לפ"ק,
שלום יודא גראָס

אנו החתומים מטה היינו בליל ג' פ' ויחי שנת תשנ"א בבית הרב ר' משה מאיר בריף שליט"א ברחוב מענער ראָוד 14 בלונדון עיר הכירה נ. 61, ביחד עם הרה"ח ר' ישראל האַכבהייזער שליט"א, הרה"ח ר' ישראל פנחס הלוי פעלדמאן והרה"ח ר' שלום יודא גראָס שליט"א, ודברנו עמו ושמענו כל הנ"ל וע"כ באנו לאשר ולקיים כל הנכתב לעיל בהל"ה סעיפים הנ"ל.

נאום: שלום יודא גראָס
נאום: ישראל פנחס פעלדמאן

קול קורא שיצא בלונדון

אכן נודע הדבר!

הרב ליכטנשטיין רב הראשי מהפעדערעישען וגם רב מבארד אוו שחיטה בלונדון סיפר. כי בהשחיטה של הלונדון בי"ד ופעדערעישען. יש להם

האבן זיי נאר איינס אדער צוויי גלאטע אין איין טאג. און אסאך מאל דאס אויך נישט. און ביי כדתיה זענען יעדען טאג כמעט אלע בהמות גלאט כשר.

(עס איז כדאי צו באמערקן דאס דער גרויסער צדיק [פון פעלז] הרב פאדווא נעמט פאר זיך אמתע גלאט. אויך דער שוחט המאכיל מריפות הידוע הרב ברעף נעמט פאר זיך אויך נאר אמתע גלאט כשר, אבער פארן גאנצן חרדישען ציבור גיט מען מאקע פשוטע נישט גלאטע פלייש).

בס"ד

קול קורא שיצא בלונדון

אכן נודע הדבר!

וועד העסקנים החרדים דקהילות החרדיות בלונדון
שאלות גלויות להרב פאדווא שליט"א:
בענין השחיטה הנדרשת ע"י חברת "צער בעלי חיים"
היות והרב פאדווא כתב במכתבו שמי שרוצה להעיר

שאלה ל: דער בעלזער רבי זי"ע איז דיר נישט קיין פאַרלעסלעכער, אַז ער האָט געזאָגט, און דער צאַנזער רב זי"ע?

תשובה: אָבער מען קען נישט זאָגן רוב שוחטים, רוב כלל ישראל זאָל עסן נו"ט.

שאלה לא: קלאָפט דיר באמת די האָר ווען דו רירסט אָן די מפרקת?

תשובה: יאָ!

פאַרוואָס?

תשובה: איך דאַרף בודק זיין דעם חליף.

שאלה לב: ביזט מודה, אַז אויב דער חליף ווערט קאַליע נעמסטו אָן אַנדערן חליף? אָבער עס קומט דאָך אַ סאך פאַר דער פראָבלעם? דאַרף מען דאָך נעמען אַ סאך מער חלפים.

תשובה: יאָ, מען נעמט אַנדערע חלפים. עס קומען פאַר כסדר נגיעות מפרקת'ן און מען טוישט, מען נעמט נייע חלפים.

שאלה לג: דאָ ליגט טאַקע דער פראָבלעם, אַז מען וועט דאַרפן האָבן כסדר נייע חלפים, און וויפיל קען מען בכלל צושטעלן? ממילא וועט מען שעכטן מיט פנימות אַזוי ווי אין ניו-יאָרק.

די שוחטים זענען בכלל נישט באַגלויבט, ווי דער רשב"א זאָגט אַז שקר בימינב. טראַכט גוט אַריין וואָס דו האָט געטוהן, ווייל הרב פאַדעווע האָט זיך נאָר אויף דיר פאַרלאָזט. דו נעמסט די אחריות אויפן גאַנצן כלל ישראל אין אייראָפּע. מען איז דאָך עוקר די פינף ה' שחיטה פון דער תורה הקדושה!

תשובה: איך נעם נישט קיין אחריות. אַל איז אויף די רבנים'ס אחריות.

שאלה לד: וויפיל בהמות שעכט מען אין איין שעה?
תשובה: 15 בהמות אין איין שעה.

שאלה לה: פאַרוואָס זאָל טאַקע נישט זיין קיין בודק סכינים?

תשובה: עס איז טאַקע אַ וויכטיקע זאָך. עס וואָלט געווען אַ גרויסער תקון. אָבער עס איז נישט דאָ קיין

בעניני השחיטה יבא אליו וישמע דבריו, ע"כ יצאנו באלו שאלות גלויות לעיני כל, אולי יודה על האמת.

א. לפי מה שסיפרו השוחטים, רואים שמה שכותב הרב פאדווא בענין השחיטה בלונדון הוא היפך האמת.

ב. איך התיר לשחוט בבאקס, בטענה שרבינו הקדוש מסאטמאר זצלה"ה ביקר בבית המטבחים, ועל סמך זה הוא מתיר שחיטה זו, הרי ידוע שרביה"ק מסאטמאר מעולם לא ביקר בבית המטבחים בארה"ב ולא נתן הכשר על שום בשר שהוא.

ואמרו ז"ל מילתא דעבידא לגלויי לא משקרי אינשי, וגם את זה רוצים להכחיש ???

ג. כתה"ר כותב במכתבו וז"ל: ואם יש ביד מי שהוא דבר מה להעיר בזה יבא אלי ואשמע את דבריו.

ד. שאלתנו: אם אמת הדבר שכת"ר רוצה לשמוע מה יש בפי הבריות, למה כשהשוי"ם שלו אומרים וכותבים כי בשחיטה הזאת עוברים על כל ה' הלכות שחיטה, האם אין זה די להפסיק השחיטה הזאת, כשרוצים לשמוע?

ה. אם רבני כדתיא זועקים וכותבים הרבה מכתבים בכתב ידם והותמים ומבקשים בתחנונים שלא להכניס "הבאקס הפען" לשנות משחיטה הנהוגה עד היום הזה, מפני שבשחיטה הזאת יאכילו נבילות וטריפות במלוא מובן המלה, למה אינו משים לב לזה?

האם לזאת יקרא רוצה לשמוע?

ו. כולם יודעים ומודים שאופן השחיטה בבאקס ופען הוא נבילות וטריפות, ורק כתה"ר היחידי העומד על כך בתוקף (נגד כל הרבנים והשוחטים, חוץ משרב אחד שלו, שותפו של עמלק) להאכיל לישראל נו"ט.

ז. אנו שואלים: עד מתי תאכילו את עם ישראל בלונדון בנבילות וטריפות ???

והנה אחז"ל במשנה אבות והוי דן את כל האדם לכף זכות.

והזכות היחידי שיכולים ללמד על מעכת"ר בהיתר הזה הוא רק, שכתה"ר מקבל טובת הנאה גדולה מאוד לו ולבניו ולחנניו שזה מאפיל הדעת הנכון, לראות ולהבחין האמת. ומפני זה צועק יאכלו ענווים וישבעו, ואינו משים לב לדברי הרבנים הגאונים והצדיקים מכל העולם שכותבים לו בתחנונים שלא יהפוך השחיטה לנבילות וטריפות.

תודה לא-ל שלא אלמן ישראל, ועוד נמצאים רבנים חרדים בלונדון, שעדיין אינם משוחדים ומוחים נגד חילול שם שמים שלא להכשל באכילת איסורים, ושלא לחדש דברים חדשים, שבזה יעברו על ה' הלכות שחיטה, שהוא הלכה למשה מסיני.

איך יכולים לסמוך על רב שהוא מכשיל הרבים בנבילות וטריפות בשאט נפש במזיד?

האם זה נקרא רב?

אחבני צריכים לדעת אחת ולתמיד כי לא אנשי "הצער בעלי חיים" אשמים, כלל וכלל לא. רק הרב פאדווא אשם בזה, בההיתר שהוא נותן על השחיטה הזו.

סוף דבר:

אחר שישבנו (רבנים מנהיגי קהילות ועסקנים) יומם ולילה באנו למסקנה:

1. שכל איש אשר רגליו עמדו על הר סיני, ואשר בוער בקרבו עדיין ניצוץ של יראת שמים, יפריש עצמו ובני ביתו מאכילת הבשר "כדתיא" אשר כל כשרותו אינו אלא סילוף וזיוף, וסמיית עיניים, כאשר כל הרבנים חוץ מהרב פאדווא מודים וצועקים על אי כשרותה.

אין לנו ברירה אחרת, אך ורק להפרד מקהילת "כדתיא" ולעשות קהלה עצמאית

2. אין לנו ברירה אחרת, אך ורק להפרד מקהילת "כדתיא" ולעשות קהלה עצמאית מרבנים ובעלי בתים החרדים לדבר ה' ותורתו הקדושה. זאת תהי' תחילת ההצלה, וזה עוד יציץ ויפרח פירות ופרי פירות, ויחיש הגר"צ בב"א.

העתקה מספר תורת הקנאות לר' יעקב עמדין והוא קבוצת מאמרים וכתבים נגד שבתי צבי ומתי סודו

צילום הדפוס הראשון, אמשטרדם תקי"ב נדפס מחדש ע"י הוצאות מקור, ירושלים, תשל"א.

גביית עדות מבי"ד הגדול שבירושלים:

האיך ששבתי צבי קודם שהמיר דתו האכיל חלב כליות לעשרה מישראל

בספר הנ"ל בדף 45 וז"ל: קבלת עדות בירושלים תוב"ב: במותב תלתא בי דינא כחדא הוינא, ואתא לקדמנא החכם הכולל מוהר"ר משה חביב איש ספרדי והעיד בתורת עדות... וז"ל בלה"ק:

אני מעיד שמפורסם הדבר בין ת"ח בירושלים וחברון, שבבתי צבי תר"ו קודם שהמיר דתו, האכיל חלב כליות לעשרה מישראל, גם צוה להם להקריב פסח בחו"ל והאכילם כסדר אכילת פסח.

גם עשה ברכה על אכילת חלב בזו הנוסחא: בא"ה [ברוך אתה ה'] המתיר אסורים.

וגם שמעתי דבר זה מאדם אחד בעל תורה גדול שעשה ג"כ דבר זה ואח"כ עשה תשובה...

עוד שמעתי מהחכם הכולל הרב אברהם יצחקי אב"ד ור"מ דספרדים בעה"ק ירושלים תוב"ב, ששמע מרבו הגדול החכם הכולל מוהר"ר משה גלאנטי אומר:

מתחילה לא הייתי מבזה לש"צ ימש"ז, אע"פ שלא הייתי מאמין בו רק אחר שראיתי כת"י של ש"צ ימש"ז שכתב לכאן לאחד שהיה מאמין בו, וחתם את עצמו אני הויה אלקיכם שבתי צבי, דהיינו שכתב שם הקדוש ככתיבתו.

אחר זה אני מחרים אותו בכל יום ויום. עכ"ל, ועיי"ש עוד באריכות.

ומה נוראים דברי המדרש רבה איכה - עה"כ ויצא מבת ציון, וזל"ק: היו גדולי ישראל רואין דבר עבירה והופכים פניהם ממנו, אמר להם הקב"ה תבא שעה ואני עושה לכם כן, עכ"ל.

ובאדר"נ (פכ"ט) וז"ל: מפני מה מתים ת"ח בלא זמנם מפני שהם בוזים בעצמם שאינם נוקמים ונוטרים כנחש על דברי תורה ויראת שמים, עכ"ל.

ולסיום הדברים: אעתיק מ"ש הלוחם הגדול מוהר"ר חיים סופר זצ"ל בספרו הבהיר שערי חיים דף ו, ע"ב, וז"ל: אוי מיום הדין ואוי מיום התוכחה בבוא עת מועד לכל חי, וכי יפקוד ד' על מעשי אנוש ועל פעולות אדם שיחופש וימצא כתוב:

צדיק זה חלל שבת, חסיד זה עבר על נדה, ירא אלקים זה עבר על נבילה וטריפה ושעטנז, קדוש זה עבר על אי"א, וישתוממו כל אנשי אמונה וישאלו הלא הצור תמים פעלו, ויענהו ד' בסערה: הלא ה' בכחך למחות באיש פלוני אלמוני רשע. מדוע לא זכרת אותו ולא פקדת עליו אשמו וכר' עכ"ל.

שאלתנו הוא: האם אין דברים קדושים הנ"ל די לעורר את כל אחד לעשות כל אשר ביכולתו להציל הכלל ישראל מאכילת נבילות וטריפות חלב ודם, וישראל קדושים הם ורוצים לשמוע?

ונעתיק קצת מש"כ בעיתון היהודי "דאס אידישע ליכט" (י"ל בחודש טבת תרפ"ג) פורסם כתבה תחת הכותרת "עד מתי" כתב אותו הרב שרגא פייוויש מנדלוביץ, שהיה ידוע כלמדון, ויהודי ירא שמים, וכמי שעמד בפרץ וגילה את הפצע הנורא של אכילת טריפות בעיר ניו יורק.

במאמר המערכת הבהירו וכתבו: "לדאבוננו כל מה שהוא כותב שם הכל אמת ויציב, הכשרות ירדה עד לדיוטא התחתונה, ושוררת הפקרות נוראה, סקנדל נורא ולכן נכשלים הרבה באכילת נבלות וטריפות ובמיוחד אלו אשר רוצים בכל לב לשמור שעל שולחנם לא יעלה חלילה טריפה.

"בנושא הכשרות כבר דשו בה בעיתונות היהודית בזמן האחרון, ובעיקר בכל הקשור לאותן הקצבים המוכרים בשר טריפה בשר בלי הכשר או בהכשרים מסולפים, אך התעלמו מן הצד השני של המטבע מענין הטריפות הנמכרות תחת השגחתם של הרבנים או ארגונים רבניים. העיתונות שתקה בענין בשל כבוד הרבנים או בגלל טעמים אחרים, ובכל הקשור לכבוד התורה המושפל עד עפר, וכבוד האמת שעליו דורכים ברגלים, הרי שלנו הדברים יקרים יותר, ובמקום שיש חילול השם אין חולקים כבוד לרב, ולכן אני יוצא בקול מחאה גדולה".

באורך רשימתו ניתן להיווכח על יושרו של הכותב, כאשר הוא אינו מחפש לשאת פנים בשביל אף אחד, הוא כותב חריף מאוד, וללא הבדל הוא עורך חשבון עם כולם, ושרשרת של "אני מאשים" הוא יוצא נגד רבים, ובתור דוגמא נביא להלן כמה מהם:

"אני מאשים הרבה רבנים-מכשירים, שבידיעתם או בשל אי ידיעתם אך בשל התרשלותם מוכרים תחת "השגחתם" בשר נבילה וטריפה, בסיטונאות ובקמעונאות, והמוכר הינו נבל ברשות התורה.

אני מאשים אותם הרבנים המכשירים, שהרבה יהודים העירו להם והוכיחו להם בענין הטריפות, ואותם הרבנים התעלמו כליל מן הענין, אותם החוטאים ממשיכים למכור כמה שהם רוצים.

אני מאשים הרבה רבנים, שבמקרים רבים הם אינם נוטלים חלק בעבודת ההכשרה, ובכל זאת הם יודעים מה שקורה, ובכל זאת שותקים בענין הנבילה, וכל זאת בשל "השמור לי ואשמור לך", או בגלל הרצון למנוע חילול ה', והם שוכחים שבמקום שיש חילול השם אין חולקין כבוד לרב....

מאותם המילים ניתן לראות איך וכיצד אותו הכותב שופך את דם לבו, כואב לו על מצב הכשרות איך שהוא לקוי, ב"אני מאשים" הגדול שלו היכן שהוא מאשים את הרבנים הוא מנסה ברשימתו ללמד זכות עליהם ומאשים את הקהל היכן שניתן לראות בהמשך של הכתיבה, כפי שנצטט להלן:

"אגב ניתן לכנות את הרבנים המקומיים בכלל של "עניות מעבירה את האדם על דעתו ועל דעת קונו", ואז אותם אלה בלי יוצא מן הכלל אין להם פרנסה מן הרבנות והינם חייבים לחפש זאת מהכשרים או ממלאכות בזוויות ושפלות אחרות, כך שהם יותר טרודים בפרנסות מאשר סנדלרים ותפרנים, ולכן אין להם זמן וכח להסתכל על כל עניני היהדות, וכאן נופל כל האשמה על הבעלי בתים האורתודוקסים.

אני מאשים את האורתודוקסיה שהיא יושנת שינת חוני המעגל ואינה רואה דבר ממה שנעשה מסביב, היכן שהחומות החזקים ביותר שלנו נופלים ומתמוטטים על ידי שונאינו, דבר קדשינו נרמס ברגלינו, הירושה שירשנו זה שלשת אלפים שנה כמעט ואין לה עוד זכר, והאורתודוקסיה יושנת, אבל עד מתי?

האם אינכם יודעים שמכל חומת היהדות, ששמרה אותנו עד כה כמעט ולא נשאר זכר פרט לכשרות, שבת וימים טובים כמעט ואינם נשמרים, אפילו בבתים האורתודוקסים, ועתה נהרס גם חומת הכשרות ואתם יושנים, אבל עד מתי?"

ז"אף אם התחלתם לבנות בשנים האחרונות ישיבות ותלמודי תורה בכדי לחנך את ילדיכם וכן להחזיר בהם מדות טובות, אז האם אינכם יודעים שגופות שהינן מפותטות בנבילות וטריפות, אינן יכולות להיות יהודים עם מידות טובות? האם אינכם יודעים שנבילות וטריפות מטמטמים את הלב ומסממים את הדם היהודי, ואתם יושנים, אבל עד מתי?

האם אינכם יודעים שבכל יום שהינכם הולכים בבוקר למקוה לטהר את עצמכם, לא יעזרו לכם אפילו כל מימות שבעולם, כי הינכם טובלים ולא רק ששרץ בידכם, אלא שרץ בתוככם! וכשהינכם מתפללים ערב ובוקר, או כשהנכם לומדים שיעור, האם אינכם יודעים שהבל היוצא מפיהם הוא הבל של חטא, כי הוא מפותט בנבילות וטריפות, ואתם יושנים - אבל עד מתי?

וכשאתם רוחצים את ידיכם על מנת לאכול לחמניה, או כשהנכם עושים קידוש ועל השולחן מונחות החלות, בשר ודגים וכל מטמעים והינכם אומרים בכל פרוסה "לכבוד שבת", הרי שהינכם בוצע ברך ד' והינכם יושנים, אבל עד מתי?

ובודאי הינכם יודעים, שרק במעשר של הכסף, שאתם היהודים האורתודוקסים מבזבזים על תצוגות ולוקסוס, יכלו בכסף הזה לשמור על כבוד הרבנים ולבנות את חומת ישראל הפרוצה, והינכם יושנים, אבל עד מתי?

רבתי! תעשו לעצמכם קצת חשבון הנפש וראו עד להיכן חרגתם, זכרו, שההורים שלנו הקריבו עצמם על קידוש השם, הם הרשו שישפרו ויצלו אותם, והעיקר לשמור על תורתנו הקדושה, מאחר ומכם אין תובעים קרבנות, רק בקומץ אתם יכולים להציל את הסיטיאוציה, והינכם יושנים, אבל עד מתי?

יהודים! האם אינכם פוחדים יותר מיום הדין הגדול והנורא, היכן שלא תוכלו יותר לתרץ תירוצים והתחמקויות ומשיכות בכתף?

ואני שואל אתכם, עד מתי? ואני אומר, עוררו ישנים משנתכם! "עכ"ל.

נעתיק כאן כמה מרבנים הצה"ק מדור העבר איך שזועקים מרה על חורבן הכשרות, וכותבים מכתבים בכתב ידם וחותרים ומבקשים בתחנונים שלא להכניס בשר בהמה לתוך פיהם עד ביאת משיח צדקינו בב"א, מפני שמאכילים רח"ל נו"ט חלב ודם במלוא מובן המלה.

ואנו שואלים: עד מתי תאכילו את עם ישראל בנבילות וטריפות חלב ודם???

אחבני צריכים לדעת אחת ולתמיד כי לא אנשי "הקצבים והבוטשערים והרבנים המכשירים אשמים", כלל וכלל לא [כי הם נמכרים בעד בצע כסף]. אבל אשמים אנחנו על אחינו, שאנו שותקים ואין אנו מעוררים ומוחים את כל אחד מאחבני" להפסיק אחת ולתמיד לפטם עצמם במאכלות אסורות, כמבואר ברמב"ם, הובא בספה"ק צפנה פענה ובספה"ק דגל מחנה אפרים (פרשת עקב), עיי"ש.

ואסיים בדברי הקדוש "מהרש"ק" זי"ע בספרו (שרת טוט"ד ח"א) וול"ק:

ללמד דעת לדורות אולי יזדמן עוד מעשה כזה ידעו איך להתנהג ולקיים החכמה תחי' את בעליה בשני עולמות, "זהלואי כד שכיבנא יפוק לקדמנא זכות זה מה שביערת הרעה הזה מן העולם" וכן יאבדו כל אויביך ד'. ועלינו יערה רוח ממרום. (דברים הללו ככתבם וכלשונם נעתקו משרת טוט"ד ה"א בפתחי שערים שכתב הגאון שר התורה מהרש"ק זצ"ל אודות השוחט רע מעללים מק"ב בארדיטשוב שוכה להרחיקו ולהעבירו). על כן סוף דבר הכל נשמע, אשרי חלקם ועמלם של אלו שיצאו במלחמת קודש, ולעמוד בראש מערכת קדש זו להגן על השחיטה כהלכתה במדינתם ודורש ומבקש

ובזכות זה תתקרב גאולתינו ופדות נפשינו ונזכה מהרה לרגלי מבשר משמיע שלום על הרי יהודה בבהגוא"צ בב"א.

הק' שלום יהודה גראס
אבדק"ק האלמין יצ"ו

יצא לאור ע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א יו"ל פרוס חג הפסח תשס"ו

להחזיר עטרת קדושת ישראל ליושנה, ושישמרו את נפשם ואת ילדיהם ממכשולים בעניני מאכלות אסורות. וידוע מאמר הבעל שם טוב הק' זי"ע על פסוק בזע"ם תצעד ארץ, ראשי תיבות זע"ם הוא זביחה עירובין מ'קואות, והכוונה בזה, דע"י שמעוררים את העם בשחיטה ובהלכות טהרה ושבת, מסירים את חרון אף ה' מישראל ומעוררים רחמי שמים כי כשיש דין למטה אין דין למעלה כמשאחז"ל, וה' הטוב יהיה בעזרם לזכות את הרבים,

טעם שְׂדוּקָא לְמוּד הַזְהַר הוּא תַקוּן לְהַנְפֵּשׁ

תְּשׁוּבָה הַשְּׁבִיטִי לְמִשְׁכִּיל אֶחָד שֶׁשָּׂאֵל עַל אֲשֶׁר כָּתְבוּ גַוְרֵי הָאֶרֶץ זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָה, שֶׁלְמוּד הַזְהַר הוּא תַקוּן גָּדוֹל לְהֵאִיר הַנְּפֵשׁ וּלְקַדְשָׁהּ, וְהָרַב זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָה נִתְּנוּ תַקוּן לְבַעַל תְּשׁוּבָה לְלַמֵּד חֲמִשָּׁה דְפִים זָהָר בְּכָל יוֹם אֶף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קֶאֱמַר, דְּקַרְיָאֲתָהּ זוֹ הוּא הַלּוּלָה לְהֵאִיר הַנְּפֵשׁ וּלְתַקְנָהּ, וְנִרְאָה כִּי דוּקָא לְמוּד הַזְהַר יֵשׁ בּוֹ סִגְלָה זוֹ יוֹתֵר עַל לְמוּד מִשְׁנָה וְתַלְמוּד וּמְקַרְא, וְהוּא פְּלֵא בְמָה פָּחוּ גָדוֹל מִכָּל הַתּוֹרָה אִם לְמַקְרָא וְאִם לְמִשְׁנָה וְכוּ', אֵלּוּ דְבָרָיו:

וְאֲנִי אֲמַדְתִּי לוֹ, דַּע כִּי אִין סָפַק כִּי כָּל לְמוּד בַּתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה נִשְׂא וְרַם וְהוּא מְרוּמָם, וּבִפְרָט אִם יִהְיֶה לְשִׁמְהַ בְּאֲמַתִּיּוֹת וְדַאי בּוֹנֵה בְּשָׂמִים מְעַלְיוֹתָיו וְאֶף עַל גַּב דְּבִצָּד מָה דְבָרָיו סְתוּמִים וְחֲתוּמִים מְאֹד, דְּהֵינּוּ לְהַבִּין סֵתֵר עֲלִיוֹן בְּעֵצָם וְלִידַע תַּכּוּן הַדְּבָרִים עַל בּוֹרֵן וְעַל מַתְּנֵתָן דְּוִדָּאי צְרִיקָא רַב, וְלֹא יִבְיַעו הַדְּבָרִים כִּי אִם מִפִּי חָכָם גָּדוֹל לְאַזּוֹן מִסְבָּל, בְּרַם בְּכֻלְלוֹת נִכְרַ הַיּוֹתָן רְזִין עֵילְאִין וְהַדְּבָרִים עוֹשִׂים רַשְׁם בְּשִׂרְשֵׁיהֶם עֲלִיוֹנִים לְמַעְלָה. (שם הגדולים להחיד"א מערכת ספרים אות ב')

ספר זוהר השבת – לאבות ובנים, זקנים עם נערים עם לשון הקודש – מנוקד מפסק ומחולק לקטעים מוסדר על הפרשיות

